

1. *Egyike vagy azoknak a lelkészeknek, akikről a lelkészválasztás előkészítésével foglalkozó budavári gyülekezeti tagok csoportja együtt gondolkodik. Első beszélgetésünk óta formálódott-e a budavári szolgálathoz kapcsolódó véleményed? Mit osztanál meg ezekből a gondolataidból a munkacsoportunkkal? Felmerült-e benned valamilyen kérdés a szolgálattal kapcsolatban?*

Az első beszélgetés óta eltelt idő azt a ritka lehetőséget jelentette számomra, hogy ne csak rövid időtávokban, konkrét feladatokra fókuszálva, hanem teljes összefüggésében tekintsek eddigi lelkészi szolgálatomra. Ezt egy speciális, „budavári perspektíván” keresztül igyekeztem megtenni, ahol az eddigieket a budavári gyülekezetről meglévő képemre próbáltam vetíteni, képességek, sikerek, hiányok, különbségek tükrében. A kérdéseket elsősorban megnyitni és nem lezárni sikerült, de már ennyiben is tanulságos volt. Legfőbb kérdésként a gyülekezet saját jövőképe, ennek hangsúlyai, céljai merülnek fel bennem. Milyen gyülekezetképben gondolkodik a gyülekezet egésze? Egy ilyen kép összefüggésében érdemes ezután sok apróbb kérdésről is továbbgondolkodni. Hol van a lelkészi szolgálat súlypontja, milyen a munkamegosztás és a munkatársi csapat (szűkebb és egészen tág értelemben)?

2. *Mit tartasz szolgálatod legfontosabb jellemzőinek? Mi az ami megtart hivatásodban?*

Lelkészi szolgálatom legfőbb jellemzője, hogy szeretem, amit csinálok. Nem véletlen, hogy 15 éve vagyok egy helyen, egy kicsi, de eleven gyülekezetben. Közben párhuzamosan a Teológián is. Kezdetben a doktorálás volt a cél, majd öt éve az oktatói és szakkollégium igazgatói feladatokat látom el. Teológia és lelkészi gyakorlat izgalmas egysége a kettő, a lehető legszélesebb feladatokkal, amelyek színes egymásutánban érnek el naponta, és frissen tartanak.

- A lelkészi szolgálat középpontja számomra egyértelműen az igehirdetés. Ebben fő feladatomnak azt tartom, hogy érthető teológiai tartalmat fogalmazzak meg, amit egy következő lépésben le kell fordítania az igehirdetőnek a mai keresztény/evangélikus hétköznapi életre. Valaminek történnie kell, ami megérintse a hallgatót, eseményé váljon számára az istentisztelet. Ebben klasszikus elemek és a kísérletezés (sokat segít a gyakorlati teológia oktatása), biblikus és aktuális kérdések, mélység és könnyedség egyensúlyára törekszem. Maga a prédikálás biztos, hogy megtartó erő a szolgálatomban, mert mindig biztos személyes időt is jelent az ige erőterében.

- A következő, hogy egy elérhető, nyitott lelkészi magatartásra törekszem. Újonnan érkezők és régi gyülekezeti tagok felé is igyekszem ezt tartani. A velük való beszélgetés, az élettörténetek sokasága, a hitük megismerése és komolysága erőforrás a számomra. Az idő, amit odafordítanak a gyülekezetre a mai körülmények között a legértékesebb dolog, minden más (anyagiak, tisztségek) innen jön. Csak közösségként vonzó egy gyülekezet, a belső kapcsolatok minősége megerősít mindenkit, aki része a gyülekezetnek, és vonz sokakat, akik újonnan érkeznek.

- A katechetikai feladatok specialitása, hogy kisiskolástól a doktori kurzusig tanítok folyamatosan iskolai/egyetemi keretek között. Iskolán kívül pedig a gyülekezet családi istentiszteletein, hétközi alkalmain minden korosztályhoz egyszerre kell kapcsolatot találni.

Hogy melyik a „kedvenc” korosztályom, az az évek során változik. Általában a gyülekezet méretéből következik, hogy nem korosztály, hanem inkább érdeklődés alapján érdemes alkalmakat tartanunk. Ez egy nagy gyülekezetben nyilván teljesen más, különösen a fiatalok igénylik a saját korosztályos csoportot. Az ő pozitív visszajelzésük - teljes őszintesége miatt - felbecsülhetetlen motiváció. A fiatalok közötti munka a leginkább energia- és munkatárs igényes, az iskolai hitoktatástól az ifjúságig, illetve - főleg az utóbbi csapatnál - az életkori közelség is fontos.

- A lelkigondozás területén jellemző, hogy életkoromból adódóan széles körrel tudok valóban empatikus lenni, az élettapasztalat itt különösen sem árt. A kazuális alkalmak személyessége nekem nagyon fontos. Néha szomorú események is erőforrássá válhatnak.

- Végül a gyülekezetépítés területén a lehetőségek és tervek reális kapcsolatát tartom fontosnak. Szívesen tervezek új dolgokat, aminek egy kis részéből lesz valóság, és sokszor jönnek nem tervezett lehetőségek, amelyekkel élni lehet. Ez a „meglepetés faktor” szintén frissítő erőforrás. Személyiségemből és egyházképemből adódóan sem vagyok egy „rámenős” lelkész. Szeretem a gyülekezeti tagok, munkatársak, külső érintettek szabadságát tiszteletben tartani. Viszont, aki szívesen tesz, jön, kér, azt véleményem szerint mindenképpen be kell építeni, amennyire csak lehet, ez nem lehet a maximalizmus területe. Ez a hálózatoság a gyülekezeti tagok nélkül esélytelen. Rengeteget segítenek, itt igazából ők tesznek nagyon sokat, és számomra ebben a csomópont szerep a fontos. A találkozások, beszélgetések, az egyházzal szembeni előítéletek lebontása, annak megtalálása, hogy hogyan élhetik meg mások a szolgálaton keresztül, hogy a hit ma is egy teljes értékű lehetőség bárki számára – ezek olyan alkalmak, amit csak gyülekezeti lelkészként lehet megélni.

Ami megtart még a szolgálatban, az egyrészt az a tájékozódás (teológiai és világi, kulturális, társadalmi, politikai), ahonnan impulzusok, ötletek érnek, másrészt az a szabadság, ami a lelkészi szolgálat sajátja. Miközben a lelkész - még a protestáns is -állandóan az, és ez ma sok fiatalra ijesztően hat, a lelkészi szolgálatnak sajátos szabadsága is van. A sokféle feladat váltakozása, a sajátos időbeosztás, a töltekezés ideje, a koncentrált, aktív kikapcsolódás feltölttenek.

3. Hogyan látod, hogyan illeszkedne a Budavári gyülekezetben való szolgálat az eddigi életpályádhoz, és jövőbeli terveidhez?

Sok minden az előző kérdésből következik. Kevés olyan evangélikus gyülekezet van, ahol a budapesti belváros nyüzsgése, az evangélikusság sajátos finom és értelmes hangján megszólítható. Azt gondolom, ez a Budavárban számos módon megtörtént és megtörténik. Messziről nézve a gyülekezet nem belső harcoktól és leegyszerűsített igazságoktól hangos, amit nagy értéknek tartok. A teológia és a gyülekezet közötti izgalmas kapcsolatot kiteljesíthetőnek látom. Lelkészek terveinél a pályakép megrajzolása, hála Istennek, sokkal halványabb ceruzával lehetséges csak. Inkább konkrét feladatok, kapcsolatok, minőségek, gyülekezetképek, egyházviziók motiválnak, ha a jövőre gondolok. Sok szempontból az evangélikus egyház egyedülálló lehetőségekkel rendelkezik Magyarországon. Nyitottsága és a felnőtt hitre építése, kiegyensúlyozottsága, sokszínűsége és kulturális igényessége nem mindenkit vonz egyformán, de Budapest szívében sok kortársunk számára kivételes lehetőség.

4. *Van-e olyan, amit ezeken kívül még szívesen megosztanál velünk?*

Nem utolsó sorban egy nyüzsgő, élő, háromgyermekes család tagja vagyok. Feleségem Péterfia Zsuzsa pszichiáter szakorvos, gyermekeim Vilmos (9), Blanka (9), Eszter (5). Ezt a megtartó erőforrásoknál is írhattam volna, mert Isten ajándékozó szeretetét ennél kézzelfoghatóbban nem érezhetem. Persze a vele járó hétköznapi feladatok sokaságát azért csak erőforrásként nehéz lenne bemutatni. Én is lelkes családban nőttem fel, ahonnan rengeteg mintát hozok, olyan gyerekszoba ez, ahonnan az életre (nagy és kisbetűvel) páratlan kilátás nyílik.

Erős vár a mi Istenünk!

Szabó András